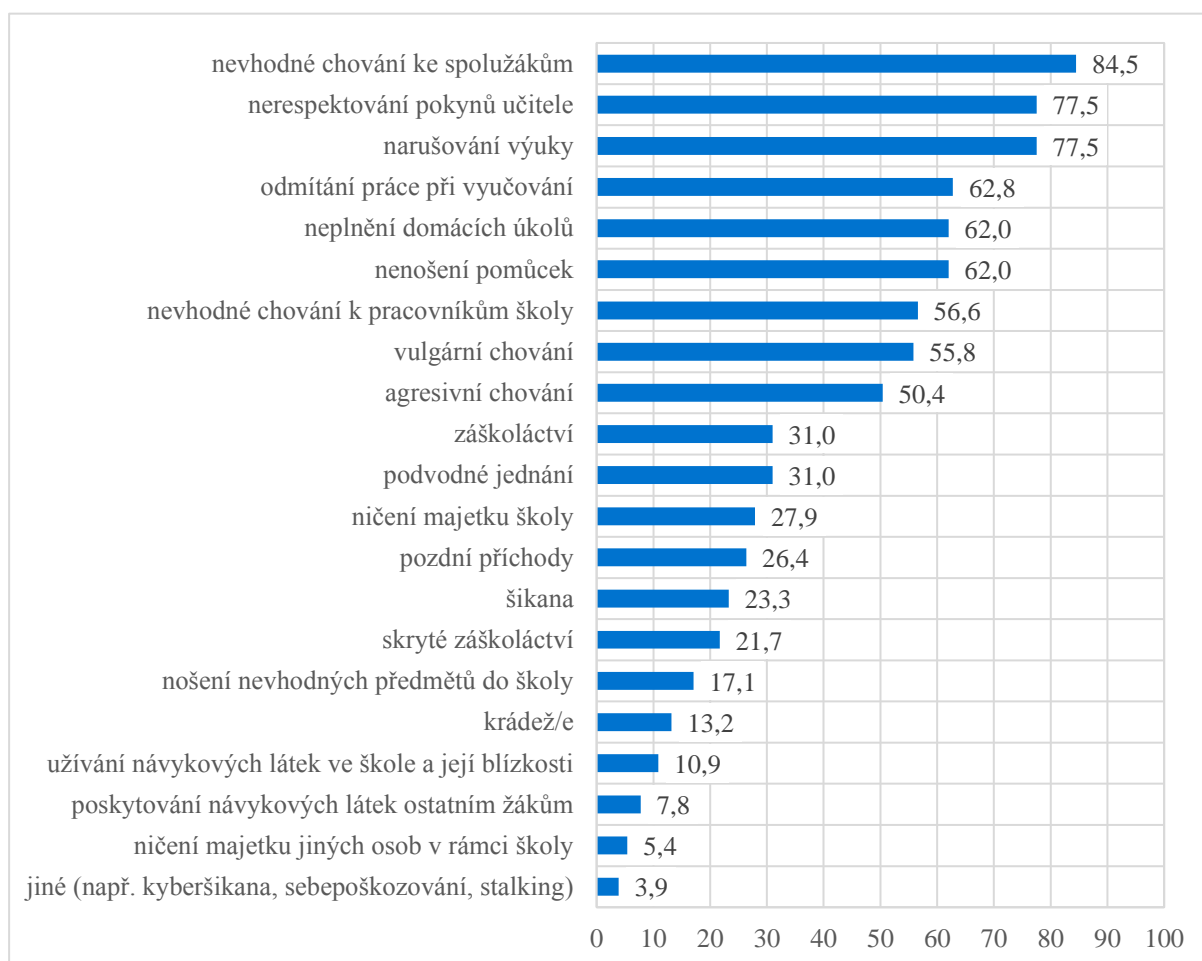

Graf č. 1 Projevy rizikového chování jako podněty pro použití individuálního výchovného programu – podíl škol (v %)

Nejčastějšími důvody, proč školy použily individuální výchovný program, byly drobnější prohřešky, které se velmi často opakovaly a narušovaly vzdělávání žáka, případně celou výuku (nevhodné chování ke spolužákům, nerespektování pokynů učitele, narušování výuky, odmítání práce, neplnění úkolů a nenosení pomůcek apod.). Ve více než polovině škol byly zavedeny kvůli opakovanému agresivnímu či vulgárnímu chování a nevhodnému chování k pracovníkům školy. Z ostatních důvodů využila individuální výchovný program méně než třetina škol. Vzhledem k tomu, že součet četností všech jednotlivých příčin několikanásobně převyšuje 100 %, je patrné, že pro použití individuálního výchovného programu byla často podnětem kombinace několika projevů rizikového chování současně.

Na 2. stupni se charakter problémového chování proměňuje, zvyšuje se jeho četnost a přibývají závažnější formy. Oproti 1. stupni bylo častějším důvodem pro zavedení individuálního výchovného programu nevhodné chování k pracovníkům školy, vulgární chování, záškoláctví a šikana.

Individuální výchovný program lze uplatnit v různých fázích řešení výchovných problémů žáků, přičemž efektivní uplatnění jednotlivých postupů vždy závisí na konkrétním případě. Necelá polovina škol (46,5 %) využívala individuální výchovný program za účelem předcházení některému z kázeňských opatření. Naopak více než dvě pětiny škol (44,2 %) zavedly individuální výchovný program až poté, co uplatnily kázeňská opatření, která se však ukázala jako nedostatečná, a více než polovina škol (53,5 %) jej použila současně s jinými kázeňskými opatřeními. Více než jeden postup realizovala třetina sledovaných škol.